

LEGE
cu privire la asigurări

Nr.1508-XII din 15.06.1993

Monitorul Oficial al R.Moldova nr.5/53 din 15.09.1994

* * *

Abrogat: 20.07.2012

[Legea R.Moldova nr.94 din 26.04.2012](#)

[Cap.IV abrogat prin [Legea nr.414-XVI din 22.12.2006](#), în vigoare 09.09.2007]

[Cap.I, II, III, V, VI abrogate prin [Legea nr.407-XVI din 21.12.2006](#), în vigoare 06.04.2007]

C U P R I N S

Capitolul I
DISPOZIȚII GENERALE

[Articolul 1.](#) Relațiile reglementate de prezenta lege

[Articolul 2.](#) Noțiunea de asigurare

[Articolul 3.](#) Obiectul asigurării

[Articolul 4.](#) Formele de asigurare

[Articolul 5.](#) Asigurătorul

[Articolul 6.](#) Asigurarea în străinătate

[Articolul 7.](#) Asigurătorul străin

[Articolul 8.](#) Asiguratul

[Articolul 9.](#) Intermediarul de asigurare

[Articolul 10.](#) Cazul asigurat

[Articolul 11.](#) Riscul asigurat

[Articolul 12.](#) Suma asigurată și despăgubirea de asigurare

[Articolul 13.](#) Plata în avans a despăgubirii de asigurare

[Articolul 14.](#) Prima de asigurare

[Articolul 15.](#) Consecințele neplății primelor de asigurare pentru asigurare obligatorie

[Articolul 16.](#) Coasigurarea

[Articolul 17.](#) Reasigurarea

Capitolul II
CONTRACTUL DE ASIGURARE, RELAȚIILE DE ASIGURARE

[Articolul 18.](#) Contractul de asigurare

[Articolul 19.](#) Încheierea contractului de asigurare

[Articolul 20.](#) Polița de asigurare

[Articolul 21.](#) Obligațiile asigurătorului

[Articolul 22.](#) Obligațiile asiguratului

[Articolul 23.](#) Substituirea asiguratului

[Articolul 24.](#) Consecințele pierderii de către asigurat a drepturilor de persoană juridică sau a capacității de exercițiu

[Articolul 25.](#) Refuzul de a plăti suma asigurată sau despăgubirea de asigurare

[Articolul 26.](#) Preluarea de către asigurator a drepturilor asiguratului

[Articolul 27.](#) Încetarea contractului de asigurare

[Articolul 28.](#) Nulitatea contractului de asigurare

[Articolul 29.](#) Transmiterea portofoliului de asigurare

[Articolul 30.](#) Alienarea bunurilor asigurate

[Articolul 31.](#) Condițiile generale și speciale de asigurare

[Articolul 32.](#) Asigurarea în favoarea unei terțe persoane

Capitolul III

DOMENIILE DE ASIGURARE

[Articolul 33.](#) Domeniile de asigurare

[Articolul 34.](#) Asigurarea de persoane

[Articolul 35.](#) Asigurarea de bunuri

[Articolul 36.](#) Asigurarea de răspundere civilă

Capitolul IV

ASIGURAREA OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ PENTRU PAGUBE PRODUSE DE ACCIDENTE DE AUTOVEHICULE

[Articolul 37.](#) Obiectul asigurării

[Articolul 38.](#) Subiecții asigurării

[Articolul 39.](#) Prejudiciile pentru care se acordă despăgubiri

[Articolul 40.](#) Persoanele care au dreptul la despăgubire

[Articolul 41.](#) Cuantumul despăgubirii

[Articolul 42.](#) Părțile participante la determinarea despăgubirii de asigurare

[Articolul 43.](#) Plata despăgubirilor de asigurare

[Articolul 44.](#) Primele de asigurare și termenele de plată

[Articolul 45.](#) Răspunderea pentru neplată în termen a primelor de asigurare

[Articolul 46.](#) Drepturile persoanei păgubite prin producerea accidentului de autovehicule

[Articolul 47.](#) Dreptul asiguratorului la acțiuni în regres

Capitolul V

GARANTAREA STABILITĂȚII FINANCIARE A ASIGURĂTORILOR

[Articolul 48.](#) Fondurile și rezervele asiguratorului

[Articolul 49.](#) Garantarea solvabilității asiguratorului

[Articolul 50.](#) Activitatea de investiții a asiguratorului

[Articolul 51.](#) Activitatea preventivă a asiguratorului

[Articolul 52.](#) Evidența contabilă în organizațiile de asigurare

[Articolul 53.](#) Falimentul asiguratorului

Capitolul VI

INSPECTORATUL DE STAT PENTRU SUPRAVEGHEREA ASIGURĂRILOR ȘI FONDURILOR NESTATALE DE PENSII

[Articolul 54.](#) Sarcinile și funcțiile de bază ale Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii

[Articolul 55.](#) Drepturile de stat pentru supravegherea asigurărilor

[Articolul 56.](#) Acordarea de licențe

[Articolul 57.](#) Controlul activității structurilor monopoliste și a concurenței nelocale

Capitolul VII DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Articolul 58.](#) Îndatoririle organelor de stat în domeniul asigurării

[Articolul 59.](#) Examinarea litigiilor

[Articolul 60](#) Dispoziții tranzitorii

[Articolul 61](#) Condiții de radiere din Registrul de stat al întreprinderilor

[Articolul 62](#) Îndatoririle Guvernului

Notă: În textul legii sintagma "Serviciul de stat pentru supravegherea asigurărilor" se înlocuiește cu sintagma "Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii" conform [Legii nr.988-XV din 18.04.2002](#)

Notă: Capitolele I, II, III, V, VI și VII intră în vigoare de la data publicării; capitolul IV - de la 1 ianuarie 1994 (vezi [Hot. Parl.nr.1509-XII din 15.06.93](#))

Parlamentul Republicii Moldova adoptă prezenta lege.

Capitolul I DISPOZIȚII GENERALE

[Cap.I, abrogat prin [Legea nr.407-XVI din 21.12.2006](#), în vigoare 06.04.2007]

Articolul 1. Relațiile reglementate de prezenta lege

(1) Prezenta lege reglementează relațiile din sfera asigurărilor dintre organizații de asigurare și persoane fizice și juridice, dintre organizațiile de asigurare, precum și relațiile reglementării de către stat a activității de asigurare.

(2) Relațiile din sfera asigurărilor pot fi reglementate și de alte acte normative, emise în conformitate cu prezenta lege.

(3) Acțiunea prezentei legi nu se extinde asupra asigurărilor sociale de stat și asupra asigurării obligatorii de asistență medicală.

[Art.1 completat prin [Legea nr.549-XV din 25.12.03](#), în vigoare 01.01.04]

Articolul 2. Noțiunea de asigurare

Prin asigurare se înțelege un sistem de relații menite să protejeze interesele personale și patrimoniale ale persoanei fizice și juridice (asigurat) prin formare de fonduri bănești din contul primelor de asigurare, plătite de asigurat, în schimbul cărora asiguratorul își asumă obligația ca la producerea cazului asigurat să plătească asiguratului suma asigurată sau despăgubirea de asigurare.

Articolul 3. Obiectul asigurării

Obiect al asigurării poate fi interesul patrimonial ce nu contravine legislației, corelat cu:

- a) persoana asiguratului sau a beneficiarului asigurării, cu viața, sănătatea și capacitatea lor de muncă (asigurarea de persoane);
- b) bunurile persoanelor fizice și juridice (asigurarea de bunuri);
- c) răspunderea pe care asiguratul o poartă față de persoane fizice sau juridice pentru prejudicii aduse lor (asigurarea de răspundere civilă).

Articolul 4. Formele de asigurare

(1) După modul de efectuare există două forme de asigurare: prin efectul legii (obligatorie) și facultativă (contractuală, benevolă).

(2) Tipurile asigurării obligatorii, condițiile și modul lor de legalizare se stabilesc prin legile respective.

(3) Tipurile asigurării facultative, condițiile și modul lor de legalizare le stabilește asigurătorul.

[Art.4 modificat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 5. Asigurătorul

(1) Asigurătorul este persoană juridică constituită, inclusiv cu participare la capital străin, avînd orice structură organizatorică și juridică prevăzută de legislație, pentru a desfășura activități de asigurare pe bază de licență și conform prezentei legi.

(2) Asigurătorul poate încheia contracte cu organizații de asigurare străine, dispune de reprezentanți peste hotare sau încredința unor organizații străine similare exercitarea de acțiuni de asigurare.

(3) Asigurătorii pot constitui pe teritoriul Republicii Moldova filiale și reprezentanțe, în modul prevăzut de legislație.

(4) În scopul coordonării activității, apărării drepturilor și intereselor sale, precum și al realizării programelor comune, asigurătorii pot constitui uniuni și asociații fără drept de desfășurare a activității de asigurare.

[Art.5 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.5 completat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 6. Asigurarea în străinătate

Încheierea contractului de asigurare în străinătate se poate face numai în cazul în care în Republica Moldova nu există asigurători care practică asigurarea solicitată.

Articolul 7. Asigurătorul străin

Asigurătorul străin poate desfășura activitate de asigurare pe teritoriul Republicii Moldova în condițiile prezentei legi, ale altor acte legislative, în bază de licență, eliberată în modul stabilit de de Legea privind acordarea de licențe pentru unele genuri de activitate, dacă acordurile internaționale și interstatale, la care Republica Moldova este parte, nu prevăd altfel.

[Art.7 modificat prin [Legea nr.340-XV din 06.07.2001](#)]

Articolul 8. Asiguratul

Sînt considerate asigurați persoanele fizice și juridice care au încheiat cu asigurătorul un contract de asigurare sau care au devenit asigurați prin efectul legii.

Articolul 9. Intermediarul de asigurare

(1) Încheierea și îndeplinirea contractului de asigurare se efectuează prin intermediar de asigurare - agent de asigurare, comisar de avarie, misit de asigurare - calitate în care acționează persoane fizice și juridice.

(2) Agentul de asigurare, comisarul de avarie sînt reprezentanți ai asigurătorului și, pentru o anumită retribuție, desfășoară activitate în numele acestuia.

(3) Pentru exercitarea obligațiilor asumate de agentul de asigurare și de comisarul de avarie în

limitele împuternicirilor ce le-au fost delegate de asigurător răspundere poartă asigurătorul.

(4) Misitul de asigurare este un intermediar independent care desfășoară activitate în baza acordurilor dintre asigurat și asigurător.

Articolul 10. Cazul asigurat

(1) Cazul asigurat înseamnă evenimentul, riscul asigurat la a cărei producere legislația sau contractul de asigurare prevede plata sumei asigurate sau a despăgubirii de asigurare. (2) Evenimentele care pot fi incluse în asigurarea obligatorie sînt stabilite de legislație, iar cele care pot fi incluse în asigurarea facultativă sînt stabilite prin contract de asigurare.

[Art. 10 modificat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 11. Riscul asigurat

(1) Riscul asigurat este un eveniment posibil și viitor care poate surveni în viața persoanei sau care poate provoca daune bunurilor și în legătură cu apariția căruia se stabilesc obligații de asigurare.

(2) După încheierea contractului de asigurare, asiguratul nu are dreptul să majoreze, fără consimțămîntul asigurătorului, riscul ce reprezintă eventualitatea survenirii cazului concret asigurat sau să fie de acord cu majorarea riscului de către terțe persoane.

(3) Dacă împrejurările privind riscul se schimbă în cursul executării contractului, asiguratul este obligat să comunice asigurătorului schimbarea, imediat ce a cunoscut-o.

(4) Dacă obligațiile prevăzute la alin. (3) nu se îndeplinesc din vina asiguratului, asigurătorul va denunța contractul în decursul unei luni de la data la care s-a constatat majorarea riscului, fără să respecte termenul preventiv.

(5) În cazul majorării riscului în asigurarea facultativă, asigurătorul este în drept să propună majorarea primei de asigurare sau să denunțe asigurarea. La denunțarea asigurării, asiguratului i se restituie primele de asigurare, încasate conform contractului pe perioada lui neexpirată, reținindu-i-se cheltuielile de gestiune.

[Art. 11 modificat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 12. Suma asigurată și despăgubirea de asigurare

(1) Asigurătorul răspunde sub formă bănească prin suma asigurată, în ale cărei limite este obligat să efectueze plata la survenirea cazului asigurat.

(2) În asigurarea de bunuri asigurătorul va plăti asiguratului, în cazul survenirii cazului asigurat, despăgubirea sub formă bănească, numită despăgubire de asigurare. Quantumul despăgubirii de asigurare depinde de întinderea pagubei și nu poate depăși suma asigurată.

(3) Dacă unul și același bun este asigurat la cîtiva asigurători la sume ce depășesc în ansamblu valoarea asigurată a acestor bunuri (asigurare dublă), despăgubirile de asigurare nu trebuie să depășească în ansamblu valoarea reală a bunurilor. Totodată, fiecare asigurător va plăti proporțional cu suma asigurată, indicată în contractul de asigurare.

(4) În asigurarea de persoane suma asigurată este stabilită de asigurat, de comun cu asigurătorul. Sumele asigurate se plătesc independent de sumele ce se cuvin destinatarului conform asigurării sociale, asistenței sociale și independent de despăgubirea asigurată sau de sumele stipulate în alte contracte de asigurare.

(5) Suma asigurată primită de o terță persoană în cazul decesului asiguratului nu este un bun succesoral.

(6) Suma asigurată și despăgubirea de asigurare plătite de organizațiile de asigurare nu pot fi supuse taxei de stat.

[Art. 12 modificat prin [Legea nr.268-XVI din 28.07.2006](#), în vigoare 08.09.2006]

Articolul 13. Plata în avans a despăgubirii de asigurare

La producerea evenimentului asigurat, asiguratul este în drept să pretindă plata în avans a despăgubirii de asigurare cu condiția că obligația asigurătorului de a plăti despăgubirea de asigurare și

mărimea ei nu trezesc îndoieli, iar cercetările necesare nu au fost încheiate la expirarea a trei luni.

Articolul 14. Prima de asigurare

(1) Prima de asigurare reprezintă suma pe care asiguratul este obligat să o plătească anticipat asiguratorului pentru preluarea riscului, conform contractului de asigurare sau legii. Prima de asigurare (prima brută) este formată din cota de bază (prima netă), care formează fondul pentru plata sumelor asigurate sau despăgubirilor de asigurare, și adaosul la cota de bază din care se acoperă cheltuielile de gestiune ale asiguratorului. În cazul asigurărilor obligatorii, cuantumul primei de asigurare se stabilește prin lege sau de Guvern.

(2) Asiguratorul este în drept să propună majorarea sau reducerea respectivă a primei de asigurare odată cu majorarea sau reducerea riscului asigurat.

(3) Primele de asigurare încasate de asigurator constituie proprietatea acestuia.

(4) Dovada plății primelor de asigurare revine asiguratului, înscrisul constatator fiind polița de asigurare, chitanța, dispoziția de plată sau alt document probator al plății.

[Art. 14 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art. 14 în redacția [Legii nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 15. Consecințele neplății primelor de asigurare pentru asigurare obligatorie

(1) În cazul în care asiguratul persoană fizică nu plătește primele de asigurare pentru asigurare obligatorie, ele sînt percepute în baza unui titlu executoriu notarial.

(2) În cazul în care asiguratul persoană juridică nu achită primele de asigurare pentru asigurare obligatorie ele sînt percepute prin dispoziții incaso fără accept.

Articolul 16. Coasigurarea

(1) Obiectul asigurării poate fi asigurat în comun de cîțiva asiguratori, aceasta constituind o acțiune de coasigurare.

(2) În cazul coasigurării, drepturile și obligațiile sînt repartizate între asiguratorii potrivit unor corelări acceptate unanim.

(3) Pentru asigurarea unor riscuri mari și deosebit de periculoase, coasiguratorii pot inființa, prin acord, asociații de asigurare (carteluri de asigurare).

(4) Odată cu încheierea acordului între coasiguratori, unul dintre ei îl poate reprezenta pe ceilalți în relații cu asiguratul, purtînd răspundere proporțională părții asumate.

Articolul 17. Reasigurarea

(1) În anumite condiții stipulate în contract asiguratorul poate transmite o parte din răspunderea sa față de asigurat unei alte organizații de asigurare, aceasta constituind o acțiune de reasigurare.

(2) Organizația de asigurare care nu-și acoperă obligațiunile asumate în contractele de asigurare din propriile mijloace și rezerve este obligată să garanteze îndeplinirea obligațiunilor pe calea reasigurării lor.

(3) Asiguratorul care transmite riscul în reasigurare este responsabil integral în fața asiguratului.

(4) Asiguratorul este în drept să preia riscul în reasigurarea numai pentru tipurile de asigurare autorizate prin licență.

(5) Primirea și transmiterea riscurilor în reasigurare se efectuează în valuta stabilită în contractul de asigurare sau în altă valută, în condițiile legislației în vigoare.

(6) Reasigurarea riscurilor de către reasiguratori străini care nu dispun de licență a Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii de pe lîngă Ministerul Finanțelor este autorizată numai în cazul imposibilității acoperirii acestor riscuri de către piața internă de reasigurare.

Capitolul II

CONTRACTUL DE ASIGURARE, RELAȚIILE DE ASIGURARE

Articolul 18. Contractul de asigurare

Prin contract de asigurare asiguratul se obligă să plătească asigurătorului primele de asigurare, iar acesta își asumă obligația să plătească asiguratului sau unei terțe persoane, denumite beneficiarul asigurării, la producerea evenimentului asigurat, suma asigurată sau o indemnizație, numită despăgubire de asigurare, în limitele convenite.

Articolul 19. Încheierea contractului de asigurare

(1) Pentru încheierea contractului de asigurare asiguratul prezintă asigurătorului cerere scrisă, în care indică interesul propriu și cel al beneficiarului asigurării sau declară verbal că dorește să încheie contract de asigurare.

(2) Contractul de asigurare a bunurilor poate fi încheiat de proprietarul de bunuri, de persoana care are asupra acestor bunuri titlu de posesiune, folosință sau de locație.

(3) Contractul de asigurare de persoane poate fi încheiat pentru cazul producerii de evenimente, legate de viața, sănătatea, capacitatea de muncă a asiguratului sau a unei terțe persoane (persoană asigurată).

(4) Contractul de asigurare poate fi încheiat în favoarea mai multor beneficiari.

(5) Contractul de asigurare, intră în vigoare la data la care este plătită prima de asigurare, dacă condițiile de asigurare nu prevăd altfel.

(6) Răspunderea pentru risc poate surveni înaintea plății primei de asigurare, dacă asigurătorul, odată cu contractul de asigurare, încheie un acord special.

(7) Dacă valabilitatea contractului de asigurare se extinde asupra perioadei anterioare achitării primei de asigurare, o astfel de asigurare este valabilă cu condiția neproducerii cazului la momentul încheierii asigurării.

(8) Contractul de asigurare nu se poate dovedi prin martori, chiar dacă există început de dovadă scrisă.

(9) Dovada încheierii contractului de asigurare rezultă și din trimiterea unui document de asigurare, precum poliță de asigurare sau certificat, din cererea de plată a primei ori din înscrisul prin care se constată primirea acestei plăți sau din orice înscris din care reiese faptul încheierii contractului.

Articolul 20. Polița de asigurare

(1) Încheierea contractului de asigurare este confirmată prin remiterea de către asigurător, în termenul stabilit în condițiile asigurării, a unui certificat, numit polița de asigurare.

(2) Polița de asigurare trebuie să conțină:

- a) denumirea și adresa asigurătorului și asiguratului;
- b) indicarea (descrierea) obiectului asigurat;
- c) suma asigurată;
- d) termenele de plată a primei de asigurare;
- e) termenul de valabilitate al contractului;
- f) alte condiții stabilite prin acordul părților.

(3) La cererea asiguratului, asigurătorul e obligat să remită duplicatul poliței de asigurare și al altor documente în confirmarea asigurării. Asigurătorul, la rîndul său, poate percepe plata respectivă.

Articolul 21. Obligațiile asigurătorului

(1) Asigurătorul este obligat:

- a) să aducă la cunoștința asiguratului condițiile asigurării;
- b) să efectueze plata, la apariția dreptului asiguratului sau al persoanei asigurate de a încasa suma asigurată sau despăgubirea de asigurare, în termenul stabilit în condițiile de asigurare;
- c) să compenseze asiguratului cheltuielile suportate în scopul evitării producerii evenimentului asigurat sau limitării oportune a prejudiciilor pasibile de despăgubire;

d) să aducă la cunoștința asiguraților prin agende, remise împreună cu certificatul de asigurare, conținutul esențial al condițiilor generale de asigurare;

e) să păstreze confidența informației asiguratului și a persoanelor asigurate, de care a luat act în procesul asigurării.

(2) Condițiile contractului de asigurare pot prevedea și alte obligații pentru asigurător.

Articolul 22. Obligațiile asiguratului

(1) Asiguratul este obligat:

a) să informeze asigurătorul, la încheierea contractului, despre toate circumstanțele esențiale referitoare la mărimea riscului ce se asigură;

b) să informeze asigurătorul despre alte contracte de asigurare încheiate la obiectul respectiv;

c) să plătească la timp primele de asigurare;

d) să întreprindă acțiuni dependente de el pentru evitarea producerii evenimentului asigurat sau pentru limitarea pagubelor cauzate de producerea lui;

e) să informeze asigurătorul de producerea evenimentului asigurat, îndată ce a aflat despre ea.

(2) Condițiile contractului de asigurare pot prevedea și alte obligații pentru asigurat.

Articolul 23. Substituirea asiguratului

(1) În cazul trecerii bunurilor asigurate în proprietatea unei alte persoane, drepturile și obligațiile asiguratului pot fi preluate de noul proprietar, cu consimțământul asiguratului și al asigurătorului.

(2) Dacă asiguratul care a încheiat contract de asigurare a bunurilor decedează, drepturile și obligațiile lui trec la moștenitorul acestor bunuri.

(3) Dacă asiguratul care a încheiat contract de asigurare de persoane în favoarea beneficiarului decedează, drepturile și obligațiile lui pot trece la beneficiar sau la persoanele care exercită, în conformitate cu legislația în vigoare, atribuții de protecție a drepturilor și intereselor legitime ale asiguratului. În cazul în care persoanele menționate renunță la drepturile și obligațiile prevăzute în contractele de asigurare, asigurătorul desface contractul.

Articolul 24. Consecințele pierderii de către asigurat a drepturilor de persoană juridică sau a capacității de exercițiu

(1) Dacă persoana juridică ce a încheiat contract de asigurare a bunurilor încetează, drepturile și obligațiile ce nasc din contractul de asigurare facultativă trec succesorului de drept, cu consimțământul asigurătorului.

(2) Dacă asiguratul persoană fizică este recunoscut, prin hotărîre judecătorească, incapabil de exercițiu sau cu o capacitate de exercițiu restrînsă, drepturile și obligațiile acestuia trec la tutore sau curator care acționează în favoarea lui.

(3) Asigurarea de răspundere civilă încetează în momentul încetării persoanei juridice sau al recunoașterii persoanei fizice incapabile de exercițiu sau cu o capacitate de exercițiu restrînsă.

Articolul 25. Refuzul de a plăti suma asigurată sau despăgubirea de asigurare

(1) Asigurătorul este în drept să refuze asiguratului plata deplină sau parțială a sumei asigurate sau a despăgubirii de asigurare, dacă evenimentul asigurat s-a produs ca urmare:

a) a unor acțiuni premeditate ale asiguratului, ale membrilor majori ai familiei lui sau ale beneficiarului, orientate spre provocarea sau facilitarea producerii evenimentului asigurat, cu excepția acțiunilor de îndeplinire a datoriei civice sau de apărare a vieții, sănătății, onoarei, demnității;

b) a unei crime premeditate comise de asigurat sau beneficiar, legate direct de producerea evenimentului asigurat.

(2) Asigurătorul are dreptul să refuze plata integrală sau parțială a sumei asigurate sau a despăgubirii de asigurare, dacă asiguratul:

a) a comunicat intenționat asigurătorului informații false sau nu a comunicat date, cunoscute de el, ce vizează interesele de asigurare, dacă circumstanțele tănuite se află în raport de cauzalitate cu

producerea evenimentului asigurat;

b) nu a înștiințat la timp asiguratorul, deși a avut posibilitatea, că s-a produs evenimentul asigurat sau a creat premeditat dificultăți asiguratorului în determinarea circumstanțelor, caracterului și întinderii pagubei;

c) nu a luat măsurile dependente de el pentru evitarea producerii evenimentului asigurat sau pentru limitarea pagubelor cauzate de producerea lui.

(3) Nu sînt despăgubite prejudiciile aduse ca urmare a acțiunilor militare, instituirii stării de război sau stării excepționale, dezordinilor cu caracter de masă, acțiunii energiei nucleare.

(4) În condițiile de asigurare pot fi stabilite și alte cazuri în care asiguratorul are dreptul să refuze plata sumei asigurate sau a despăgubirii de asigurare.

(5) În condițiile de asigurare se pot face unele excepții la prevederile prezentului articol pentru a se proteja interesele persoanelor păgubite.

Articolul 26. Preluarea de către asigurator a drepturilor asiguratului

(1) Asiguratorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia în limitele acestei sume dreptul la creanță, drept pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu o terță persoană responsabilă de producerea pagubei.

(2) Asiguratorul e în drept să plătească asiguratului despăgubirea de asigurare pe parcursul cesiunii creanțelor, la care asiguratul are dreptul în raport cu această terță persoană.

(3) Dacă asiguratul renunță la pretențiile sale față de terț sau la drepturile care constituie suportul acestor pretenții, asiguratorul este scutit de plata acelei părți din despăgubire, pe care ar fi perceput-o de la terț.

(4) Asiguratorul poate renunța, total sau parțial, la exercitarea dreptului prevăzut la alin. (1) împotriva persoanei responsabile de producerea pagubei dacă ea însăși a suferit grav sau împotriva moștenitorilor ei, dacă persoana a decedat ca urmare a producerii riscului asigurat, ori în alte situații în care împrejurările de fapt justifică renunțarea.

(5) Dacă paguba a fost produsă cu intenție sau a fost prilejuită de comiterea cu intenție a unor fapte grave, asiguratorul nu poate renunța la exercitarea dreptului de regres.

Articolul 27. Încetarea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare încetează în cazul în care:

a) termenul de valabilitate expiră;

b) asiguratorul a îndeplinit integral obligațiunile contractuale;

c) asiguratul nu plătește primele de asigurare în mărimea și în termenul prevăzut;

d) activitatea asiguratului persoană juridică este sistată sau asiguratul persoană fizică decedează, cu excepția cazurilor prevăzute în articolele 23 și 24;

e) contractul este anulat prin hotărîrea instanței judecătorești competente.

(2) Contractul de asigurare poate fi reziliat sau modificat, conform legislației în vigoare.

[Art.27 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.27 modificat prin [Legea nr.788-XIII din 26.03.96](#)]

Articolul 28. Nulitatea contractului de asigurare

(1) Contractul de asigurare este nul dacă a fost încheiat:

a) conform unor condiții care contravin prezentei legi și care agravează situația asiguratului în raport cu legislația în vigoare;

b) cu o persoană neautorizată să încheie contract în numele asiguratorului;

c) cu subiecți fără drepturi de persoană juridică;

d) cu persoane fără capacitate de exercițiu din cauza vîrstei sau a căror incapacitate sau capacitate restrînsă de exercițiu este recunoscută prin hotărîre judecătorească;

e) cu o persoană care la încheierea contractului se află în stare de iresponsabilitate;

f) asupra unor bunuri obținute pe cale ilicită, sechestrate sau arestate, ori care urmează să fie

confiscate în baza unei sentințe judecătorești intrate în vigoare, a hotărârii sau încheierii arbitrajului ori a unei hotărâri, adoptate conform legii, privind confiscarea bunurilor;

g) după producerea evenimentului pentru care contractul de asigurare prevede plata sumei de asigurate (despăgubirii de asigurare).

(2) În caz de nulitate a contractului asigurătorul restituie asiguratului primele de asigurare încasate conform contractului de asigurare, cu reținerea cheltuielilor de gestiune, exceptând cazul în care, încheind contractul, asiguratul urmărea să se îmbogățească nelegitim.

Articolul 29. Transmiterea portofoliului de asigurare

(1) Totalitatea asigurărilor valabil contractate de asigurător, existente la un moment dat, numit portofoliu de asigurare, poate fi cedată integral sau parțial unui sau mai multor asigurători, în baza unui contract scris.

(2) Asigurătorul care preia portofoliul de asigurare trebuie să confirme prin capital propriu garanția financiară a activității sale.

(3) Contractul intră în vigoare la data la care Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii de pe lângă Ministerul Finanțelor publice permisiunea de transmitere a portofoliului de asigurare.

Articolul 30. Alienarea bunurilor asigurate

(1) În cazul în care asiguratul alienează bunurile asigurate iar cumpărătorul intră în drepturile și obligațiunile asiguratului alienatorul și cumpărătorul poartă răspundere solidară, în limitele primei de asigurare curente.

(2) Alienatorul și cumpărătorul sînt obligați să informeze asigurătorul, în decursul unei luni, despre alienarea bunurilor.

(3) Asigurătorul are dreptul să desfacă relațiile de asigurare în același termen de o lună.

(4) Cumpărătorul poate să desfacă, din proprie inițiativă, relațiile de asigurare în orice moment după cumpărarea bunurilor.

Articolul 31. Condițiile generale și speciale de asigurare

(1) Condițiile generale de asigurare determină conținutul de bază al unor domenii de asigurare, identice ca obiect, risc și daună.

(2) Condițiile generale conțin următoarele clauze privind:

a) evenimentele la a căror producere asigurătorul este obligat să plătească despăgubirea (cazurile asigurate);

b) cazurile în care obligația de a plăti despăgubirea este exclusă sau anulată;

c) teritoriul pe care se extinde valabilitatea contractului de asigurare;

d) bunurile asigurate;

e) valoarea recuperabilă;

f) asigurarea pentru o sumă ce depășește valoarea reală a bunurilor asigurate sau e mai mică decît ea;

g) asigurarea dublă;

h) asigurarea repetată;

i) obligațiile precontractuale de prezentare a informațiilor, modificarea riscului, obligațiile contractuale și producerea evenimentului asigurat, precum și obligațiile vizînd prezentarea de informații pe termenul de valabilitate al contractului;

j) timpul, volumul și termenele plății despăgubirii de asigurare acordate de asigurător;

k) începutul și expirarea valabilității contractului de asigurare, precum și începutul și sfîrșitul răspunderii asigurătorului;

l) eventualitatea modificării contractului de asigurare în perioada valabilității lui;

m) stabilirea plății, executarea ei de către asigurat, consecințele juridice ale tergiversării plății;

n) consecințele juridice ale încălcării termenelor;

- o) modul de soluționare a litigiilor dintre părți;
- p) principiile și gradul de participare a asiguraților la beneficiul din sumele excedentare;
- r) regulile de transformare a asigurărilor prin scutire de plata primelor, împrumuturile și suma de răscumpărare în cazul asigurărilor de viață.

(3) În cazul în care condițiile contractului poartă alte denumiri, avînd însă indicii conform alin. (2), ele sînt condiții generale de asigurare.

(4) Condițiile asigurării care se extind numai asupra unui tip de asigurare sînt condiții speciale de asigurare.

Articolul 32. Asigurarea în favoarea unei terțe persoane

(1) La încheierea contractului asiguratul este în drept să desemneze o persoană sau cîteva pentru a încasa suma asigurată în cazul decesului său, precum și să schimbe pe parcurs persoanele desemnate.

(2) Persoana asigurată poate exercita toate drepturile stipulate în contractul de asigurare numai dacă este în posesiunea poliței de asigurare.

(3) În cazul decesului asiguratului, dacă nu s-a desemnat un beneficiar, suma asigurată se plătește moștenitorilor asiguratului în calitate de beneficiari.

(4) Dacă asiguratul nu a dispus altfel, atunci cînd sînt mai mulți beneficiari, desemnați sau moștenitori, aceștia au drepturi egale asupra sumei asigurate.

(5) Dacă în polița de asigurare nu este indicată terța persoană (asigurarea de grup), ea este desemnată de asigurat.

(6) Suma ce urmează a fi plătită beneficiarului nu poate fi urmărită de creditorii asiguratului sau ai persoanei asigurate, dacă aceasta însăși nu este, în virtutea contractului, beneficiară a despăgubirii.

Capitolul III DOMENIILE DE ASIGURARE

[Cap. III abrogat prin [Legea nr. 407-XVI din 21.12.2006](#), în vigoare 06.04.2007]

Articolul 33. Domeniile de asigurare

Domeniile de asigurare sînt:

- a) asigurări de persoane, care pot include asigurarea oricărui interes ce vizează viața, sănătatea și capacitatea de muncă atît a asiguratului, cît și a persoanei asigurate;
- b) asigurări de bunuri, care pot include asigurarea oricărui interes patrimonial atît al asiguratului, cît și al unei terțe persoane;
- c) asigurări de răspundere civilă care pot include răspunderea pentru prejudicii aduse unor terțe persoane.

Articolul 34. Asigurarea de persoane

(1) Asiguratul este în drept să-și asigure propria viață, pentru cazuri de incapacitate temporară de muncă, de accidente etc. Această operațiune o poate efectua și în favoarea unei terțe persoane (beneficiar).

(2) Dacă primele de asigurare au fost plătite pentru cel puțin trei ani deplini, asiguratul poate să întrerupă plata primelor și să se considere asigurat pînă la expirarea termenului de asigurare pe o sumă redusă. În acest caz rezerva de prime și o parte din venit se consideră depunere unică.

(3) Asiguratul este în drept să desfacă contractul de asigurare și să încaseze suma de răscumpărare, dacă a plătit primele pe cel puțin șase luni. Asiguratul va informa asigurătorul în scris despre încetarea plății primelor și desfacerea contractului de asigurare.

(4) Suma asigurată la asigurarea de viață să plătește: la atingerea de către asigurat a vîrstei stabilite în contract (asigurare de supraviețuire), la decesul persoanei asigurate (asigurare de deces) și în alte cazuri prevăzute de condițiile asigurării.

(5) Suma asigurată se plătește asiguratului sau beneficiarului, desemnat de acesta.

(6) Asigurătorul nu datorează suma asigurată, dacă evenimentul asigurat a fost produs prin sinuciderea asiguratului în termen de doi ani de la încheierea contractului de asigurare ori prin comiterea cu intenție de către asigurat ori beneficiar a unor fapte grave, prevăzute în condițiile de asigurare.

(7) Dacă un beneficiar a produs intenționat decesul asiguratului, suma asigurată se plătește celorlalți beneficiari, desemnați sau moștenitori.

(8) Asigurarea pentru cazul incapacității temporare de muncă garantează compensarea cheltuielilor necesare impuse de boală și protecția de asigurare pe toată perioada incapacității temporare de muncă. Pe perioada incapacității temporare de muncă asiguratul are dreptul să primească sume de asigurare în mărimile prevăzute în contractul de asigurare.

(9) Asiguratul poate, cu consimțământul asigurătorului, să beneficieze de un împrumut cu dobândă în limitele sumei de răscumpărare.

(10) Asigurarea de accidente garantează protecția prin asigurare, la producerea accidentelor, a asiguraților sau a terțelor persoane asigurate. Nu se consideră cazuri asigurate: toate formele de îmbolnăvire; intoxicațiile provocate prin recurgerea premeditată la substanțe toxice; accidentele și pagubele cauzate sănătății legate direct sau indirect de acțiunile prevăzute la art. 25. alin. (3).

(11) Alte detalii sînt stipulate în contract.

Articolul 35. Asigurarea de bunuri

(1) În asigurarea de bunuri, asigurătorul datorează asiguratului sau beneficiarului desemnat despăgubirea prejudiciilor aduse de calamități naturale, accidente sau acțiuni premeditate și nelegitime, întreprinse de terțe persoane.

(2) Bunurile asigurate, riscurile de asigurare și taxele de asigurare se stabilesc în condițiile asigurării facultative de bunuri.

(3) Suma asigurată se stabilește prin acordul părților în limitele valorii reale a bunurilor, dacă condițiile contractului nu prevăd altfel.

(4) Suma asigurată stabilită prin acordul părților nu poate fi contestată, cu excepția cazurilor în care asigurătorul va demonstra că a fost indus intenționat în eroare de către asigurat.

(5) Despăgubirea de asigurare este stabilită de asigurător, în funcție de starea bunurilor la data producerii evenimentului asigurat, în cuantumul pagubei și în limitele sumei asigurate prevăzute de contract, dacă condițiile contractului nu prevăd altfel.

(6) În cazul în care suma asigurată este mai mică decît valoarea reală a bunului asigurat, despăgubirea de asigurare poate fi redusă corespunzător raportului dintre suma prevăzută în contract și valoarea bunului.

(7) În condițiile de asigurare poate fi stipulată o clauză conform căreia asiguratul participă la amortizarea unei părți (franșiză), prejudiciu care nu se despăgubește de asigurător.

(8) Dacă nu s-a convenit altfel, asigurătorul nu datorează despăgubire în cazul în care paguba a fost cauzată din vina asiguratului sau a unui membru major al familiei.

(9) Asiguratul este obligat să întrețină bunul asigurat în bune condiții și în conformitate cu dispozițiile legale, în scopul prevenirii cazului asigurat.

(10) Asigurătorul este în drept să verifice, cu acordul asiguratului condițiile de întreținere a bunurilor asigurate.

(11) La producerea riscului asigurat asiguratul este obligat să ia, în funcție de împrejurări, pe seama asigurătorului și în cadrul sumei la care s-a făcut asigurarea măsuri pentru limitarea pagubelor.

Articolul 36. Asigurarea de răspundere civilă

(1) În asigurarea de răspundere civilă asigurătorul se obligă să plătească o despăgubire pentru prejudiciul de care asiguratul răspunde față de persoane păgubite, în baza legii, și pentru cheltuielile făcute de asigurat în acțiune civilă.

(2) Prin contractul de asigurare se poate cuprinde în asigurare și răspunderea civilă a altor persoane decît cea a persoanei care a încheiat contractul.

(3) Asigurătorul plătește despăgubirea nemijlocit celui păgubit, în măsura în care acesta nu a fost

despăgubit de asigurat, despăgubire ce nu poate fi urmărită de creditorii asiguratului.

(4) Despăgubirea se plătește asiguratului în cazul în care acesta dovedește că a despăgubit pe cel păgubit.

(5) Drepturile persoanelor păgubite se vor exercita împotriva celor răspunzători de producerea pagubei.

(6) Asigurătorul poate fi chemat în judecată de persoanele păgubite, în limitele obligațiilor ce-i revin acestuia din contractul de asigurare.

(7) Despăgubirea se stabilește printr-o convenție între asigurat, persoana păgubită și asigurător în cazurile și împrejurările prevăzute în condițiile de asigurare ori prin hotărîre judecătorească.

(8) Asigurătorul nu plătește despăgubirea, dacă riscul asigurat a fost produs prin comiterea cu intenție de către asigurat a unor fapte grave prevăzute în condițiile de asigurare.

(9) După producerea riscului asigurat, contractul de asigurare poate fi desfăcut de orice parte în decursul unei luni, dacă asigurătorul și-a îndeplinit obligațiile contractuale sau dacă a refuzat să le execute.

Capitolul IV

ASIGURAREA OBLIGATORIE DE RĂSPUNDERE CIVILĂ PENTRU PAGUBE PRODUSE DE ACCIDENTE DE AUTOVEHICULE

Articolul 37. Obiectul asigurării

(1) Obiect al asigurării este răspunderea civilă a deținătorilor de autovehicule pentru pagube cauzate unor terțe persoane și bunurilor acestora prin accidente produse pe teritoriul Republicii Moldova.

(2) Acțiunile prevederilor prezentului capitol se extind și asupra deținătorilor de vehicule electrice urbane.

Articolul 38. Subiecții asigurării

(1) Subiecți ai asigurării de răspundere civilă sînt deținătorii de autovehicule.

(2) Persoanele care intră pe teritoriul Republicii Moldova cu autovehicule înmatriculate în străinătate se consideră asigurate în condițiile prezentei legi, dacă:

a) posedă documentele internaționale de asigurare;

b) au încheiat contracte de asigurare de răspundere civilă în condițiile unei convenții bilaterale dintre organizațiile de asigurare ale Republicii Moldova și cele din țara de înregistrare.

Articolul 39. Prejudiciile pentru care se acordă despăgubiri

(1) Asigurătorul acordă despăgubiri pentru sumele pe care asiguratul este obligat să le plătească cu titlu de desdăunare persoanelor păgubite prin vătămare corporală sau deces, prin avarierea sau distrugerea de bunuri într-un accident rutier cu autovehiculul asigurat, precum și cheltuielile făcute de asigurat în acțiunea civilă.

(2) Despăgubirile se acordă pentru prejudiciile aduse prin accidente de autovehicule, atît în timpul mersului, cît și în timpul staționării, precum și în timpul utilizării autovehiculelor la antrenamente, competiții sportive.

(3) Despăgubirile se plătesc și pentru pagubele produse de acțiunea instalațiilor montate pe autovehicule, remorci sau autovehicule pentru invalizi.

(4) Despăgubirile se acordă și atunci cînd autovehiculul care a declanșat evenimentul asigurat era condus de o altă persoană decît posesorul lui.

(5) Despăgubirile pentru vătămare corporală sau deces se plătesc dacă autovehiculul sau persoana vinovată de accident au rămas neidentificate.

Articolul 40. Persoanele care au dreptul la despăgubire

În caz de vătămare corporală sau deces, precum și de deteriorare sau distrugere a bunurilor, despăgubirile se acordă numai persoanelor aflate în momentul producerii evenimentului asigurat în afara autovehiculului care a produs accidentul.

Articolul 41. Cuantumul despăgubirii

(1) Pentru deteriorarea sau distrugerea bunurilor în unul și același accident asigurătorul acordă despăgubiri pentru prejudiciul real în limitele sumei stabilite în condițiile asigurării, în care se includ și cheltuielile făcute de asigurat în acțiunea civilă, indiferent de numărul persoanelor păgubite și de numărul persoanelor răspunzătoare de producerea pagubei.

(2) În cazul în care cuantumul pagubei declarate de mai multe persoane păgubite în unul și același accident depășește suma maximă stabilită, în care se cuprind și cheltuielile făcute de asigurați în acțiunea civilă, despăgubirile se acordă în limitele acestei sume proporțional cu prejudiciul suferit de fiecare persoană.

(3) În caz de vătămare corporală sau deces al persoanei păgubite cuantumul despăgubirii nu este limitat.

Articolul 42. Părțile participante la determinarea despăgubirii de asigurare

(1) Despăgubirile de asigurare se stabilesc printr-un acord încheiat între asigurat, persoana păgubită și asigurător sau printr-o decizie judiciară.

(2) La încheierea acordului se admite participarea persoanei care conducea vehiculului în momentul producerii accidentului, dar nefiind posesoarea lui, dacă despăgubirea de asigurare nu trebuie recuperată prin acțiune în regres.

(3) Acordul privind cuantumul despăgubirii de asigurare, încheiat numai între asigurat și persoana păgubită și aprobat prin hotărâre judecătorească, îl scutește pe asigurător de obligațiile de despăgubire.

(4) La examinarea litigiului vizînd cuantumul despăgubirii de asigurare, asigurații sînt obligați să se apere în proces, ținînd seama și de eventualele îndrumări scrise ale asigurătorului. Citarea în proces a asigurătorului este obligatorie.

Articolul 43. Plata despăgubirilor de asigurare

(1) Despăgubirile se plătesc de către asigurător nemijlocit persoanelor fizice sau juridice păgubite, în măsura în care acestea nu au fost despăgubite de asigurat.

(2) Asigurătorul plătește despăgubirea de asigurare dacă asiguratul dovedește că a despăgubit pe cel păgubit și despăgubirile nu urmează să fie recuperate din contul asiguratului prin acțiune în regres.

Articolul 44. Primele de asigurare și termenele de plată

(1) Primele de asigurare se stabilesc, prin hotărâre a Guvernului, diferențiat în funcție de :

a) tipul autovehiculului;

b) locul înmatriculării, în Republica Moldova sau în străinătate.

(2) Asigurații deținători de autovehicule înmatriculate în Republica Moldova sînt obligați să depună anual primele de asigurare în cazul asigurării obligatorii de răspundere civilă pînă la 1 aprilie al anului în curs.

(3) În cazul înmatriculării autovehiculelor în cursul anului, primele de asigurare să plătesc la data înmatriculării.

(4) Pentru autovehiculul care este scos de la evidență și înmatriculat în același an și de același deținător în o altă localitate din Republica Moldova nu se mai plătesc separat prime de asigurare pe același an.

(5) Persoanele fizice sau juridice, care folosesc pe teritoriul Republicii Moldova autovehicule înmatriculate în străinătate și neasigurate acolo trebuie să depună prime de asigurare la intrarea în țară, iar cele ale căror asigurări expiră în timpul aflării pe teritoriul Republicii Moldova îndeplinesc această cerință într-o localitate proximă.

(6) La intrarea pe și la ieșirea de pe teritoriul Republicii Moldova a autovehiculelor, organele vamale de la punctele de trecere a frontierei de stat sînt obligate să verifice documentele asigurării de răspundere civilă.

Articolul 45. Răspunderea pentru neplată în termen a primelor de asigurare

- (1) În caz de neplată în termen a primelor de asigurare de către asigurații prevăzuți la art. 44 alin. (5), primele de asigurare pentru fiecare lună sau fracțiune de lună de asigurare se plătesc:
- a) majorate de două ori, în cazul plății cu o întârziere de o zi de la expirarea termenului de plată;
 - b) majorate de cinci ori, în cazul plății cu o întârziere de la două până la șapte zile de la expirarea termenului de plată;
 - c) majorate de zece ori, în cazul plății cu o întârziere de peste șapte zile de la expirarea termenului de plată, precum și în toate cazurile în care neplata primelor în termen, indiferent de numărul zilelor de întârziere, se constată cu ocazia unui accident de autovehicul produs sau suferit de asigurat.
- (2) Primele de asigurare majorate se plătesc pentru luna de asigurare în curs și pentru lunile de asigurare expirate.

Articolul 46. Drepturile persoanei păgubite prin producerea accidentului de autovehicule

- (1) Persoana păgubită prin producerea accidentului de autovehicule își exercită drepturile împotriva persoanei care conducea autovehiculul sau direct împotriva asiguratului de răspundere civilă în limitele obligațiilor acestuia prevăzute în prezentul capitol.
- (2) Persoanele păgubite prin accidente produse de autovehicule înmatriculate în străinătate își exercită drepturile împotriva asiguratorului de răspundere civilă din Republica Moldova.
- (3) Este inadmisibilă acțiunea în justiție, introdusă de terțe persoane prejudiciate, împotriva asiguratorului, deținătorului sau conducătorului autovehiculului, asupra aceluiași prejudicii despăgubite anterior de asigurat sau de persoana vinovată.

Articolul 47. Dreptul asiguratorului la acțiuni în regres

- Asiguratorul introduce în justiție acțiune în regres împotriva persoanei vinovate, în cazul în care:
- a) paguba a fost cauzată premeditat, inclusiv prin încălcarea intenționată a regulilor de circulație rutieră;
 - b) accidentul a fost produs de o persoană în timpul comiterii unei crime premeditate în încercarea de a se ascunde de urmărire;
 - c) persoana răspunzătoare de producerea pagubei a condus autovehiculul fără consimțământul asiguratului.

Capitolul V

GARANTAREA STABILITĂȚII FINANCIARE A ASIGURĂTORILOR

[Cap.V abrogat prin [Legea nr.407-XVI din 21.12.2006](#), în vigoare 06.04.2007]

Articolul 48. Fondurile și rezervele asiguratorului

- (1) Garanția stabilității financiare a asiguratorului constă în posedarea unui capital social depus, corespunzător volumului obligațiilor de asigurare. Capitalul social minim al asiguratorului, depus sub formă de mijloace bănești, constituie 2 milioane lei.
- (2) Pentru garantarea activității sale, asiguratorul își creează din venituri, pînă la data determinării bazei impozabile, următoarele rezerve și fonduri de asigurare:
- a) rezerva de prime a asiguraților pe termen lung și a fondului de asigurare a pensiilor;
 - b) fondul de rezervă pentru alte forme de asigurare;
 - c) fondul măsurilor preventive;
 - d) fondul cheltuielilor de gestiune.
- (3) Asiguratorul creează un fond de rezervă din beneficiul rămas după plata impozitelor, vărsînd anual în el cel puțin 5 procente din beneficiu, pînă cînd fondul de rezervă va atinge cuantumul minim de 15 procente față de capitalul social.
- (4) Fondurile și rezervele de asigurare create de asigurator nu pot fi arestate, confiscate la bugetul republican sau la bugetele locale.

[Art.48 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.48 modificat prin [Legea nr.1592-XIII din 27.02.98](#)]

[Art.48 în redacția [Legii nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 49. Garantarea solvabilității asiguratorului

(1) Pentru garantarea solvabilității, asiguratorul este obligat să respecte corelația normativă dintre valoarea activelor proprii, care includ capitalul social, rezervele și fondurile de asigurare, și suma asigurată.

(2) Rezerva solvabilității la asigurarea de viață și de pensie este formată din capitalul social, fondul de rezervă și rezerva de prime a asigurărilor pe termen lung și trebuie să constituie cel puțin 8% din sumele asigurate respective.

(3) Rezerva solvabilității la alte tipuri de asigurare este formată din capitalul social, fondul de rezervă, fondul de rezervă pentru alte forme de asigurare și trebuie să constituie cel puțin 1% din sumele asigurate respective, majorate (redușe) cu suma obligațiilor preluate (transmise) în reasigurare.

(4) Asiguratorii care își asumă obligații ce depășesc capacitatea lor de executare urmează să le pună, în termen de 3 luni, în corespundere cu normativele în vigoare.

(5) Metodologia de calculare a rezervelor de solvabilitate și formularele dărilor de seamă trimestriale și anuale cu privire la solvabilitatea asiguratorilor se stabilesc de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii de pe lângă Ministerul Finanțelor.

[Art.49 în redacția [Legii nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 50. Activitatea de investiții a asiguratorului

(1) Asiguratorul este în drept să investească sau să repartizeze în alt mod fondurile și rezervele de asigurare, alte mijloace.

(2) Asiguratorul depune mijloace proprii și mijloacele impuse de aspectul tehnic al asigurării, astfel încât să asigure stabilitatea rezervelor de prime a asigurărilor pe termen lung și a fondului de asigurare a pensiilor și a fondului de rezervă.

(3) Asiguratorul poate practica și alte activități legate direct cu asigurarea.

(4) Din venitul obținut prin investirea mijloacelor bănești temporar disponibile, acumulate din asigurările pe termen lung, se scade suma rezervei de prime a asigurărilor pe termen lung și a fondului de asigurare a pensiilor calculată la întregul volum al rezervei matematice conform procentului prevăzut de structura taxei tarifare.

(5) Asiguratorul nu este în drept să desfășoare nemijlocit activitate de producție, să efectueze tranzacții de comerț și de intermediere, cu excepția tranzacțiilor ce țin de operațiile cu activele organizațiilor de asigurare, inclusiv cu cele achiziționate din contul rezervelor de asigurare, precum și cu cele dobândite prin acțiuni în regres.

[Art.50 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.50 completat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 51. Activitatea preventivă a asiguratorului

(1) Asiguratorul desfășoară activitate preventivă prin finanțarea de acțiuni în vederea protecției vieții și sănătății oamenilor, prevenirii deceselor și prevenirii deteriorării bunurilor asigurate, precum și în vederea garantării stabilității financiare. Aceste acțiuni se finanțează de la un fond special, al acțiunilor preventive.

(2) Repartizarea mijloacelor pentru acțiuni preventive este de competența asiguratorului.

(3) Organizațiile de asigurare pot exercita controlul asupra destinației mijloacelor repartizate.

Articolul 52. Evidența contabilă în organizațiile de asigurare

(1) Evidența contabilă în organizațiile de asigurare se efectuează conform regulilor stabilite de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii de pe lângă Ministerul Finanțelor, de Departamentul de Stat pentru Statistică.

(2) Operațiunile pentru asigurarea de persoane se înregistrează într-un cont separat de

operațiunile pentru asigurarea de bunuri și asigurarea de răspundere civilă.

(3) Asigurătorul publică în primul semestru al anului următor celui de gestiune bilanțurile și dările de seamă anuale cu privire la venituri și cheltuieli, după confirmarea autenticității acestora de către controlul de audit.

(4) Asigurătorii al căror obiect de activitate este asigurarea de viață prezintă, concomitent cu rapoartele financiare, în modul stabilit de Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii, raportul privind evaluarea actuarială a obligațiilor sale față de asigurați. Evaluarea în cauză se efectuează de către actuar.

[Art.52 completat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.52 completat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Articolul 53. Falimentul asigurătorului

Intentarea acțiunii de faliment, declararea falimentului și consecințele juridice ale acestui act pentru asigurător și asigurat sînt reglementate de legislația în vigoare.

Capitolul VI

INSPECTORATUL DE STAT PENTRU SUPRAVEGHEREA ASIGURĂRILOR ȘI FONDURILOR NESTATALE DE PENSII

[Cap.VI abrogat prin [Legea nr.407-XVI din 21.12.2006](#), în vigoare 06.04.2007]

Articolul 54. Sarcinile și funcțiile de bază ale Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii de pe lîngă Ministerul Finanțelor este chemat să supravegheze activitatea de asigurare, să garanteze protecția drepturilor și intereselor legitime ale asiguraților și asigurătorilor, respectarea legislației privind asigurările.

(2) Funcțiile de bază ale Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii sînt următoarele:

a) examinarea documentelor de constituire ale organizațiilor de asigurare prezentate pentru înregistrare și prezentarea avizului corespunzător Camerei Înregistrării de Stat a Departamentului Tehnologii Informaționale;

b) evidența, într-un registru unic de stat, a asigurătorilor;

c) examinarea, în scopul coordonării, a condițiilor generale și speciale de asigurare care determină clauzele prevăzute de legislație;

d) elaborarea și aprobarea regulilor obligatorii de creare și repartizare a rezervelor de asigurare, a indicatorilor unici și a formelor de evidență și gestiune a operațiunilor de asigurare;

e) controlul asupra autenticității tarifelor de asigurare;

f) lămurirea legislației privind asigurările;

g) sintetizarea practicii de asigurare, elaborarea de propuneri în vederea perfecționării activității de asigurare.

(3) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii poate exercita și alte funcții, prevăzute de regulamentul său.

[Art.54 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

Articolul 55. Drepturile de stat pentru supravegherea asigurărilor

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii este în drept:

a) să primească de la asigurători dări de seamă privind operațiunile de asigurare și reasigurare, comunicări și alte informații despre activitatea lor economico-financiară, precum și să prindă informațiile necesare de la instituții bancare, de audit și de alte profiluri, de la organizații;

b) să controleze autenticitatea dărilor de seamă prezentate de asigurător și respectarea legislației

privind asigurările;

c) să emită prescripții obligatorii în vederea lichidării încălcărilor depistate, să suspende sau să limiteze acțiunea licențelor, ori să decidă revocarea lor, măsuri aplicabile în cazul încălcării legislației, activităților de asigurare și altor activități economico-financiare care duc la scăderea solvabilității organizației de asigurare, precum și în cazul inactivității de asigurare timp de un an de la înmînarea licenței;

d) să stabilească, în caz de insolvabilitate a asigurătorului, administrarea temporară a acestuia sau să ia măsuri în vederea suspendării activității lui;

e) să utilizeze în mod autonom, în caz de faliment al asigurătorului rezerva de prime a asigurărilor pe termen lung și a fondului de asigurare a pensiilor în scopul îndeplinirii obligațiilor asigurătorului falit față de asigurați și beneficiari sau să o transmită unui alt asigurător, în condițiile prezentei legi.

(2) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii poate avea și alte drepturi, prevăzute de regulamentul său.

Articolul 56. Acordarea de licențe

(1) Organizația de asigurare obține dreptul de a desfășura activități de asigurare la data eliberării licenței.

(2) Licențele se acordă pentru:

a) asigurarea de persoane;

b) asigurarea de bunuri;

c) asigurări obligatorii;

d) reasigurare, dacă obiectul de activitate al organizației de asigurare îl constituie în exclusivitate reasigurarea.

[Art.56 modificat prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

[Art.56 modificat prin [Legea nr.340-XV din 06.07.2001](#)]

Articolul 57. Controlul activității structurilor monopoliste și a concurenței nelocale

(1) Inspectoratul de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii garantează preîntîmpinarea, limitarea și suprimarea activității monopoliste și a concurenței nelocale în sfera asigurărilor, în condițiile legislației în vigoare.

(2) În scopul preîntîmpinării activității monopoliste, fondatorii organizațiilor de asigurare trebuie să obțină acordul preventiv al Ministerului Economiei privind înregistrarea de stat sau reînregistrarea asigurătorilor.

[Art.57 completat prin [Legea nr.886-XIII din 20.06.96](#)]

Capitolul VII

DISPOZIȚII FINALE ȘI TRANZITORII

[Titlul cap.VII în redacția [Legii nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

Articolul 58. Îndatoririle organelor de stat în domeniul asigurării

(1) Organele poliției, alte organe de urmărire penală în caz de infracțiuni, unitățile de pompieri și celelalte organe de stat care constată și cercetează accidente de autovehicule sau alte evenimente asigurate vor comunica, la cerere, asigurătorilor actele și datele cu privire la cazurile și împrejurările producerii evenimentelor asigurate și la pagubele provocate, în vederea stabilirii și plății de către asigurători a despăgubirilor și a sumelor asigurate.

(2) Organele poliției vor comunica, la cerere, asigurătorilor, datele cu privire la numărul autovehiculelor matriculate.

Articolul 59. Examinarea litigiilor

Litigiile apărute între asigurător și asigurat, precum și între alte persoane, și care țin de executarea obligațiilor de asigurare sînt soluționate în instanță judecătorească de drept comun sau economică

competentă, în condițiile legislației în vigoare.

[Art.59 modificat prin [Legea nr.240-XV din 13.06.03](#), în vigoare 08.07.03]

Articolul 60

Asigurătorii înregistrați pînă la data intrării în vigoare a prezentei legi, în termen de 18 luni de la intrarea ei în vigoare, vor majora capitalul lor social pînă la volumul stabilit la art.48 alin.(1).

[Art.60 introdus prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

Articolul 61

Asigurătorii care nu vor îndeplini condițiile stipulate la art.60, prin decizia Camerei Înregistrării de Stat a Departamentului Tehnologii Informaționale, în baza avizului Inspectoratului de Stat pentru Supravegherea Asigurărilor și Fondurilor Nestatale de Pensii, vor fi radiați, conform legislației în vigoare, din Registrul de stat al întreprinderilor. Pînă la radierea din registrul menționat, asigurătorii în cauză își vor onora pe deplin obligațiile contractuale sau vor transmite portofoliul lor de asigurări altor asigurători, conform art.29.

[Art.61 introdus prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

Articolul 62

Guvernul va elabora și va prezenta Parlamentului:

- în termen de 3 luni, proiectul de Lege cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse terților prin accidente de autovehicule;
- în termen de 6 luni, proiectul de Lege cu privire la asigurări în redacție nouă.

[Art.62 introdus prin [Legea nr.93-XV din 06.03.03](#), în vigoare 25.03.03]

PREȘEDINTELE REPUBLICII MOLDOVA

M. SNEGUR

or.Chșișinău 15 iunie 1993.

Nr.1508-XII.